

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Natales Sanctorvm Belgii, & eorundem Chronica Recapitulatio

Molanus, Johannes

Dvaci, 1616

Vigesima Martij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9477

Vigesima Martij.

De sancto Vulframno, episcopo Senonensi.

Ex Iona.

Fontanella, natalis sancti VULFRAMNI confessoris, Senonum archiepiscopi, qui in Blandinium monasterium est translatus. Hic anno septingentesimo cum licentia regis Childeberti, & Pipini principis, animum conuertit ad prædicandum Frisonum genti, sicut ei diuinitus fuerat reuelatum. Quod opus per annos quinque infatigabiliter peregit; multiq[ue] nobilium & infirmorum, abrenunciata sorde idololatriæ, fidei fonte abluebantur, inter quos Radbodi regis filius, qui adhuc in albis positus, mundus, vt creditur, transiit è mundo.

Princeps verò Radbodus, qui Willebrordum Clementem, episcopum & doctorem suæ gentis accersiri fecerat, vt ad eius & Vulframni consulta efficeretur Christianus, cum ad sacrum fontem venisset, interrogauit Vulframnum vbinam maior esset numerus nobilium gentis Frisonum, & cum obtinere non meruit quod fectè quærebat, infeliter pedem retraxit, nolens consortio prædecessorum carere, & cum paruo pauperum numero in caelesti regno residere. Narrauit autem Quo presbyter, diabolum transfigurantem se in angelum lucis, aurea veste ornatum, dixisse, Vulframnum, doctorem Christianorum, non posse demonstrare illi mansionem æternæ claritatis: se verò daturum illi eximie pulchritudinis mansionem. Vnde

incredu-

incredulus princeps omnia tum demum se facturum Vulframno spondit, si ea mansio ei monstraretur. Cùmque Christi sacerdos insuperabilem principis animum cerneret, ne à gentilibus alia fingerentur pro aliis, cum quodam Frisone, Ingomaro, misit suum diaconum. Qui ducem itineris prosequentes donec viam ingrederentur marmoreo opere decoratam viderunt domum auream, & in ea thronum miræ magnitudinis & pulchritudinis, quæ ductor Radbodo post mortem largiri spondit. Diaconus autem stupefactus, dixit; Si à diabolo facta sunt ista dispereant. Et cùm vallaret se crucis munime, dux euanescente, transit in diabolum, & domus versa est insutum, & vterque remansit in locis palustribus, triduoque immensi laboris iter conficientes, reuersi, Radbodum sine baptismatis sacramento mortuum reppererunt. Friso autem Vulframnum ad Fontanellense cœnobium securus est, & plurima gentis multitudo ex hoc stupendo miraculo conuersa est ad Dominum. Celebre verò est miraculum, & per incolas Galliarum & Germanorum diuulgatum, quod cùm Vulframus, cum strenuis verbi cooperantibus, ex Fontanella per Sequanam & Gallicum mare in Frisiam nauigaret, sancto Pontifice positis ancoris Missarum solemnia celebrante, Vuando diaconus, postea Fontanellæ abbas, porrecturus præsulì patenam, dum eam abluere vellet, in mare exciderit, sed Deus propitiis precibus sancti Pontificis eam ab imo maris restituit, nautis & comitibus nauis Deum cunctipotentem laudantibus. Ipsa autem patena, cum calice, Fontanellæ pro munere sacro tenetur. Altare quoque consecratum, in quatuor angulorum

Marrij 20.

N A T A L E S

gulorum locis, & in medio reliquias continens
Sanctorum in modum clypei, quod secum dum
iter ageret, vehere solitus erat. Plurima alia virtu-
tum miracula in itinere, & in eadem gente, fecit:
è quibus vnum supradictis adijciam.

Barbarâ lege quemcunque fors elegerat, is diis
immolandum ad laqueum ducebatur. Sors in pue-
rum Ouonem cecidit, cuius vitam cum ab incre-
dulo duce beatus Vulframnus obtinere non pos-
set, precibus à Deo obtinuit eius, cum duas ferè
horas pependisset, plenam incolumitatem. Ex
quo facto plurima Frisonum multitudo est con-
uersa. Ipseque Ouo, salutaris lauacri vnda perfu-
sus, in Fontanella presbyter, vitam Deo digna
conuersatione terminauit. Et quia erat in arte
scriptoria eruditus, plurimos codices in prædicto
scripsit monasterio, sed & testamenta & largitio-
nes fidelium plurimas, quas ipsi loco felici munere
conferebant. In maiori autem senectute positus
Vulframnus, & pedum dolore frequenter vexatus,
abdicato episcopatu Fontanellam abiit, vbi habi-
tum receperat monachicum, ibique transiens co-
ronam accepit eternam, anno Domini septingen-
tesimo vigesimo. Vitam scripsit contemporaneus
Jonas, quem Surius habet tomo secundo historia-
rum. Est autem cum beato Vuandregisilo, quod
aliàs explicabitur, translatus Blandinium.

*Ad diem
21. Iulij.*

*a Odorannus monachus S. Petri vni Senonensis in
chronico apud Pichoeum, dicit eum in Frisia predicare cœ-
pisse anno 688.*

Die